

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om offentlig forsorg og lov om folkeforsikring (vedrørende plejehjem for kronisk syge og rentemodtagere optaget i alderdomshjem og plejehjem).

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 24. februar 1955.*)

§ 1.

I lov om offentlig forsorg, jfr. bekendtgørelse nr. 311 af 23. september 1954, foretages følgende ændringer:

Til § 22.

Paragraffen formuleres således:

„I alderdomshjem, plejehjem for kronisk syge eller på en arbejdsanstalts forsørgelsesafdeling, hvor gamle eller svagelige personer anbringes, må børn kun rent midlertidigt optages. Dog kan i plejehjem for kronisk syge optages børn, der opfylder betingelserne i § 39, stk. 4, 1. punktum. I intet tilfælde må der på de nævnte hjem indlægges personer, som ved ufordragelighed, dovenskab, drikfældighed eller lignende kan befrygtes at ville volde forstyrrelse eller give et slet eksempel.“

Til § 34.

I stk. 2, sidste linier, ændres „amtsplejestiftelsen for kronisk syge, jfr. § 39“ til: „plejehjem for kronisk syge, jfr. § 39, stk. 4.“

Til § 39.

Paragraffen formuleres således:

„Stk. 1. I ethvert amt kan der indrettes et eller flere plejehjem for kronisk syge omfattende samtlige kommuner i amtet eller en del af disse. Sådanne plejehjem kan endvidere indrettes i København, på Frederiksberg og i enhver købstad. En kommune, der indretter et plejehjem for kronisk syge, kan indgå overenskomst med andre kommuner om at modtage kronisk syge fra disse eller om fælles drift af plejehjemmet. Landkom-

muner, der slutter sådan overenskomst, skal have amtsrådets godkendelse heraf. Flere amter kan slutte overenskomst om indretning af fælles plejehjem, navnlig med henblik på modtagelse af kronisk syge, der kræver særlig behandling.

Stk. 2. Enhver amtskommune, Københavns kommune, Frederiksberg kommune og enhver købstadkommune kan med socialministerens godkendelse slutte overenskomst med private plejehjem for kronisk syge om indlæggelse af kronisk syge på private plejehjem.

Stk. 3. Hvor socialministeren skønner, at forsorgen med hensyn til kronisk syge ikke er forsvarlig enten overfor de syge eller med hensyn til, at udgifterne ved forsorgen er unødvendigt store, kan han påbyde, at der træffes de fornødne foranstaltninger i henhold til foranstående.

Stk. 4. De i stk. 1 og 2 omhandlede plejehjem er beregnet på at modtage sådanne særlig dårligt stillede kronisk syge, som ikke kan få den fornødne pleje i et privat hjem. Når forholdene i det enkelte tilfælde taler derfor, kan i plejehjem for kronisk syge optages aldersrentemodtagere, der ikke kan opnå fornøden pleje på vedkommende alderdomshjem. Kronisk syge, der forud for opnåelse af aldersrentealderen er optaget i et plejehjem for kronisk syge, kan, såfremt forholdene i det enkelte tilfælde taler derfor, forblive på plejehjemmet efter opnåelse af aldersrentealderen.

Stk. 5. I et plejehjem for kronisk syge kan ikke optages personer, der er i højere grad sindssyge, epileptikere eller åndssvage eller

*) Se tillæg A. sp. 601; tillæg B. sp. 185; folketingstidende: fremsættelsen sp. 1753, 1. behandling sp. 1834, 2. behandling sp. 2301, 3. behandling sp. 2416.

lidende af de i lov om foranstaltninger imod udbredelse af smitsomme sygdomme nr. 138 af 10. maj 1915 omhandlede sygdomme. Patienter, der er lidende af tuberkulose i lunge eller strubehoved vil ej heller kunne modtages.

Til § 43.

I stk. 1 indføjes som nyt 2. punktum:

„Planerne vedrørende de i § 39, stk. 1, omhandlede plejehjem vil i alle tilfælde være at godkende af socialministeren.“

Stk. 2, sidste punktum, erstattes af følgende:

„For de i § 34 nævnte alderdomshjem og for de i § 39 nævnte plejehjem for kronisk syge indsendes reglementerne til godkendelse af vedkommende amt i overensstemmelse med retningslinier fastsat af socialministeren. For de øvrige af de nævnte anstalter og hjem — forsåvidt angår de i § 50, stk. 1, 2. punktum, nævnte kommuner for alle de nævnte anstalter og hjem — indsendes reglementerne til godkendelse af socialministeren. Et efter amtets (ministeriets) skøn passende uddrag af reglementet ophænges i vedkommende hjem eller anstalt på en sådan måde, at beboerne let kan gøre sig bekendt med indholdet.“

Til § 73.

Paragraffen formuleres således:

„Stk. 1. Den del af udgiften pr. plejedag ved indlæggelsen på et af de i § 39, stk. 1, omhandlede plejehjem for kronisk syge, der ikke dækkes af den i henhold til § 54, stk. 2, i folkeforsikringsloven fastsatte refusionstakst og det i henhold til nærværende paragrafs stk. 2 ydede tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond, afholdes, såfremt den indlæggende kommune er en købstadkommune, Københavns kommune eller Frederiksberg kommune, af denne. Er den indlæggende kommune en landkommune, afholdes den nævnte restudgift af amtskommunen med $\frac{1}{4}$ og af den indlæggende landkommune med $\frac{3}{4}$.“

Stk. 2. Udover det beløb, der i henhold til § 54, stk. 2, i folkeforsikringsloven kan anmeldes til refusion, ydes der til dækning af udgifterne ved driften af de i § 39, stk. 1, omhandlede plejehjem for kronisk syge fra den fælleskommunale udligningsfond et tilskud pr. plejedag på halvdelen af nettogennemsnitsudgiften pr. plejedag for samtlige

plejehjem. Dette tilskud vil dog for det enkelte plejehjem aldrig kunne overstige 40 pct. af det beløb, hvormed udgiften pr. plejedag overstiger den i henhold til § 54, stk. 2, i folkeforsikringsloven fastsatte refusionstakst. Udgifterne til forrentning og afskrivning på bygninger og inventar medregnes såvel ved udregningen af ovennævnte gennemsnitsudgift pr. plejedag for samtlige plejehjem som ved udregningen af udgiften pr. plejedag for det enkelte plejehjem.

Stk. 3. Såfremt der i henhold til § 39, stk. 2, er sluttet overenskomst med et privat plejehjem, forholdes der med hensyn til den indlæggende kommunes udgifter ved indlæggelse af kronisk syge på det private plejehjem på samme måde som i stk. 1, jfr. § 54, stk. 2, i folkeforsikringsloven, og stk. 2, fastsat med hensyn til udgifterne ved driften af offentlige plejehjem, ligesom de nævnte udgifter medregnes ved udfindelsen af gennemsnitsudgiften for samtlige plejehjem.

Stk. 4. Såfremt en kronisk syg, der er indlagt på plejehjem, efter opnåelse af aldersrentealderen forbliver på plejehjemmet, jfr. § 39, stk. 4, sidste punktum, bliver der vedrørende udgifterne ved indlæggelsen fortsat at forholde som foran fastsat.

Stk. 5. Er en aldersrentemodtager blevet optaget i et plejehjem for kronisk syge i henhold til § 39, stk. 4, 2. punktum, vil udgiften ved pågældendes indlæggelse alene kunne anmeldes til refusion i henhold til § 54, stk. 2, i folkeforsikringsloven.“

Til § 249.

I stk. 1, 1. punktum, ændres ordene „den plejestiftelse“ til: „det plejehjem“.

Sidste punktum formuleres således: „Det er dog en forudsætning, at han ikke er berettiget til optagelse i et alderdomshjem, hvor han vil kunne få den fornødne pleje, jfr. § 39, stk. 4, 2. punktum.“

§ 2.

I lov om folkeforsikring, jfr. bekendtgørelse nr. 218 af 11. juli 1953, foretages følgende ændring:

Til § 54.

I stk. 1 indsættes efter ordet „alderdomshjem“ ordene: „eller plejehjem for kronisk syge“ og efter ordet „aldersrenten“ ordene:

„eller invaliderente“. I sidste linie ændres ordet „denne“ til: „renten“.

I stk. 2 indsættes foran ordet „bemyndiges“ ordene: „samt på de i § 39, stk. 1 og 2, i samme lov omhandlede plejehjem for kronisk syge“, og ordet „approbere“ ændres til: „fastsætte“.

I stk. 3, 1. punktum, ændres ordet „aldersrentemodtagere“ til: „alders- og invaliderentemodtagere“, og efter ordet „alderdomshjem“ indsættes ordene: „eller i et af de i forsorgslovens § 39, stk. 1 og 2, omhandlede plejehjem“.

Som nyt 6. og 7. punktum indføjes: „Ved opgørelsen af indtægten for en rentemod-

tager, der har ophold på et af de i forsorgslovens § 39, stk. 1 og 2, omhandlede plejehjem for kronisk syge, vil der være at se bort fra mindre indtægter, der stammer fra rentemodtagerens personlige arbejde under opholdet i plejehjemmet. Nærmere regler fastsættes af socialministeren“.

I stk. 3, 5. punktum, ændres „§ 65, stk. 3,“ til: „§ 65“.

§ 3.

De i lov om offentlig forsorg § 73 som ændret ved denne lov fastsatte regler for ydelse af refusion m. v. får første gang virkning for den refusion, der ydes i finansåret 1955—56.

Gustav Pedersen.

/ J. E. Foged.